

ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ 2009 ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

12 μήνες που συγκλόνισαν τις αγορές

Το χρονικό της κρίσης

ΙΟΥΝΙΟΣ 2007

Τα πρώτα σύννεφα της καταιγίδας εμφανίζονται. Δύο hedge funds της Bear Stearns υφίστανται τεράστιες ζημιές από επενδύσεις σε ενυπόθηκα στεγαστικά μειωμένης εξασφάλισης των ΗΠΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ 2007

Οι πιστοληπτικοί οίκοι αρχίζουν να υποβαθμίζουν δομημένα (subprimes) ομόλογα, ενώ η γερμανική τράπεζα IKB βυθίζεται σε κρίση

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007

Ξεσπά η κρίση ρευστότητας. Η ΕΚΤ αναγκάζεται να ρίξει στην αγορά 95 δισ. ευρώ σε ρευστό όταν η BNP Paribas αναστέλλει τη λειτουργία τριών funds και οι διατραπεζικές συναλλαγές «παγώνουν». Βοήθεια σε ρευστό παρέχει και η Fed

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2007

Η βρετανική Northern Rock ζητά επείγουσα στήριξη σε ρευστό από την Τράπεζα της Αγγλίας και για πρώτη φορά έπειτα από 140 χρόνια στα καταστήματά της σχηματίζονται ουρές από καταθέτες που ζητούν τα χρήματά τους

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2008

Η βρετανική κυβέρνηση ανακοινώνει την προσωρινή κρατικοποίηση της Northern Rock προκειμένου να αποφευχθούν πανικός και κρίση στο τραπεζικό σύστημα

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2008

Πυκνώνουν τα σύννεφα πάνω από την αμερικανική οικονομία προκαλώντας φόβους για ύφεση. Τα χρηματιστήρια δέχονται ισχυρό πλήγμα. Η Fed μειώνει το βασικό επιτόκιο δανεισμού σε δολάρια από 4,25% σε 3,5% στην πρώτη τέτοια παρέμβαση που πραγματοποιεί από το 1982

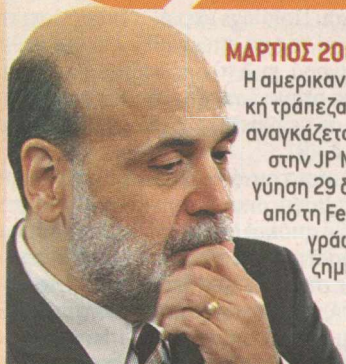

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007

Οι τράπεζες αρχίζουν η μία μετά την άλλη να καταγράφουν τεράστιες ζημιές στους ισολογισμούς τους από επενδύσεις σε subprimes. Οι επικεφαλής της Merrill Lynch Stan O'Neal (αριστερά) και της Citigroup Chuck Prince αναγκάζονται να αποχωρήσουν

ΜΑΡΤΙΟΣ 2008

Η αμερικανική επενδυτική τράπεζα Bear Stearns αναγκάζεται να πωληθεί στην JP Morgan με εγγύηση 29 δισ. δολαρίων από τη Fed, όταν καταγράφει τεράστιες ζημιές από επενδύσεις σε subprimes.

ΙΟΥΛΙΟΣ 2008

Φόβοι ότι οι τράπεζες - κολλοσοί χορήγησης στεγαστικών με κρατική υποστήριξη Freddie Mac και Fannie Mae κινδυνεύουν με χρεοκοπία αναγκάζουν το υπουργείο Οικονομικών των ΗΠΑ να εκπονήσει σχέδιο για τη σωτηρία τους

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008

Η Merrill Lynch ανακοινώνει νέο ρεκόρ ζημιών. Οκτώ συνοδικά περιφερειακές τράπεζες των ΗΠΑ έχουν βάλει παύση. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο υπολογίζει τις μέχρι σήμερα απώλειες από τα subprimes σε 400 δισ. δολ. και εκτιμά ότι μπορεί να φτάσουν το ένα τρις. δολ.!

Πηγή: Financial Times

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Κρίση και για το μεγαλύτερο μέρος του 2009 στην παγκόσμια οικονομία και το διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα «βλέπουν» κορυφαίοι τραπεζίτες, διεθνείς οργανισμοί, οικονομολόγοι και αναλυτές της αγοράς. Ακριβώς έναν χρόνο μετά το ξέσπασμα της μεγαλύτερης χρηματοπιστωτικής κρίσης των τελευταίων δεκαετιών, όταν η μία μετά την άλλη οι μεγάλες ξένες τράπεζες άρχισαν να καταγράφουν τεράστιες ζημιές από τις επενδύσεις τους σε ομόλογα βασισμένα σε επισφαλή αμερικανικά στεγαστικά δάνεια, τα χειρότερα φαίνεται ότι δεν έχουν ακόμη περάσει. Ο μεγαλύτερος φόβος είναι ότι το κόστος του χρήματος, που ήδη έχει αυξηθεί λόγω της αναταραχής στη διεθνή τραπεζική αγορά, θα παραμείνει υψηλό κατά το μεγαλύτερο μέρος του 2009, όσο προβλέπεται ότι θα διαρκέσει η κρίση, εντείνοντας τις δυσκολίες στον δανεισμό των επιχειρήσεων αλλά και στην αποπληρωμή των δόσεων των δανειοληπτών. Ενδεικτικό είναι ότι το διατραπεζικό επιτόκιο Euribor - από το οποίο εξαρτάται πλέον η πλειονότητα των νέων κυμαινόμενων δανείων - έχει πραγματοποιήσει

πρωτοφανή κούρσα λόγω της κρίσης. Από το 4,17% πριν από έναν χρόνο σήμερα το διατραπεζικό επιτόκιο τριμήνου έχει αναρριχηθεί στο 5%, ενώ το διατραπεζικό επιτόκιο 12μήνου φλερτάρει με το 5,5%, γεγονός που σημαίνει πως οι τραπεζίτες εκτιμούν ότι η κρίση έχει μέλλον.

Οι μεγάλες ζημιές τραπεζών

Η βασική αιτία για τη συνέχιση της κρίσης είναι οι μεγάλες ζημιές που έχουν υποστεί οι τράπεζες, μεγάλο μέρος εκ των οποίων, παρά τα όσα έχουν ανακοινωθεί, παραμένει κρυφό στα χαρτοφυλάκιά τους διαιωνίζοντας την ανασφάλεια στις αγορές, η οποία με τη σειρά της έχει κλείσει τις στρόφιγγες του δανεισμού. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έχει υπολογίσει τις ζημιές που έχουν ανακοινώσει έως σήμερα οι τράπεζες σε 400 δισ. δολάρια και εκτιμά ότι το σύνολό τους μπορεί να φθάσει συνολικά το 1 τρις. δολάρια. Οι ζημιές αυτές εκτιμάται ότι θα ανακοινωθούν σταδιακά τους επόμενους μήνες και το 2009 συντηρώντας τη χρηματοπιστωτική κρίση.

Οι ζημιές στις τράπεζες δημιουργούν ντόμινο στα χρηματιστήρια και την οικονομία. Η έλλειψη ρευστότητας από τις τράπεζες ο-

δήγησε επενδυτές και funds σε μαζικό ξεπούλημα στις χρηματιστηριακές αγορές, που το πρώτο εξάμηνο φέτος έχουν ζήσει μία από τις χειρότερες περιόδους στην Ιστορία. Μόνο στο Χρηματιστήριο Αθηνών η πτώση από τις αρχές του έτους έφτασε ακόμη και το 30%, ενώ οι ζημιές σε πολλές μετοχές ήταν ακόμη μεγαλύτερες. Η κρίση στα χρηματιστήρια σε συνδυασμό με την άνοδο των επιτοκίων επηρεάζει και την πραγματική οικονομία, επειδή μειώνει το διαθέσιμο εισόδημα, τις επενδύσεις και τις προσδοκίες. Μαζί μάλιστα με το ράλι στις τιμές του μαύρου χρυσού δημιουργείται ένα εκρηκτικό μείγμα για την οικονομία. Ήδη στην Ελλάδα μιλούν για υποχώρηση του ρυθμού ανάπτυξης κάτω από 3,5% φέτος από 4% το 2007. Στη Γερμανία - η ισχυρότερη οικονομία στην Ευρώπη - η ανάπτυξη αναμένεται να υποχωρήσει κάτω από το 2% φέτος από 2,3%-2,5% που προβλεπόταν αρχικά.

Πώς άρχισε η κρίση

Το σοκ στο χρηματο-οικονομικό σύστημα, που θεωρείται το χειρότερο των τελευταίων 70 χρόνων, ξέσπασε τον περασμένο Αύγουστο όταν ο ένας μετά τον άλλο οι μεγάλοι τραπεζικοί όμιλοι άρχισαν να ανακοινώνουν

ζημιές λόγω των επενδύσεων που είχαν πραγματοποιήσει σε προϊόντα τα οποία είχαν εκδοθεί με την εγγύηση αμερικανικών στεγαστικών δανείων υψηλού κινδύνου. Οι επισφάλειες στα δάνεια αυτά εκτοξεύτηκαν στα ύψη όταν έσκασε η φούσκα στην αγορά ακινήτων των ΗΠΑ. Λόγω των μεγάλων ζημιών οι τράπεζες ξέμειναν από ρευστό, αλλά κανείς δεν ήταν πρόθυμος να τους δανείσει. Η ανασφάλεια επικράτησε στις αγορές, αφού δεν ήταν δυνατόν να εκτιμηθεί το μέγεθος των ζημιών που κρύβονταν πίσω από κάθε τράπεζα. Το διατραπεζικό επιτόκιο δανεισμού εκτοξεύτηκε στα ύψη και μαζί με αυτό και τα επιτόκια των δανείων και των πιστωτικών καρτών. Αυτό με τη σειρά του δημιούργησε μεγάλες πιέσεις σε τραπεζικές μετοχές παγκοσμίως, καθώς funds και τραπεζίτες έψαχναν εναγωνίως για ρευστότητα. Με αλληπάλληλες ενέσεις ρευστότητας οι Κεντρικές Τράπεζες προσπάθησαν να δώσουν οξυγόνο στο σύστημα ώστε να αποφευχθούν τα χειρότερα. Την πολιτική αυτή συνεχίζουν ακόμη και σήμερα, αφού δεν έχει ακόμη καταγραφεί στο σύνολο των ζημιών των τραπεζών με αποτέλεσμα να υπάρχουν ακόμη έντονες αναταράξεις.